

ŠOLARIJA

The background of the cover is a light blue sky with a textured, brush-painted appearance. Two snowmen are depicted. The snowman on the left is smaller and wears a black hat with a white band. The snowman on the right is larger and wears a black hat with two small white handles. Both snowmen have orange carrot noses, black dot eyes, and black dot buttons for mouths and chests. A single red flower with an orange center is positioned between the two snowmen, its stem and leaves visible.

... ker
šola
prija

Šolsko glasilo
učencev

OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2013/14, št. 12

KAZALO

Uvodnik	str. 3
Zgodilo se je	str. 4
Ustvarjalnica mlajših	str. 13
Intervju	str. 26
Ustvarjalnica velikih	str. 28
Jezikovni kotiček	str. 33
Nasvet	str. 38
Razvedrilo	str. 39

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična
obdelava:
Lilijana Pelc

Naslovnica:
Luka Strmčnik, 4. b

Fotografije: učitelji OŠ
Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Cena: 2 €

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**

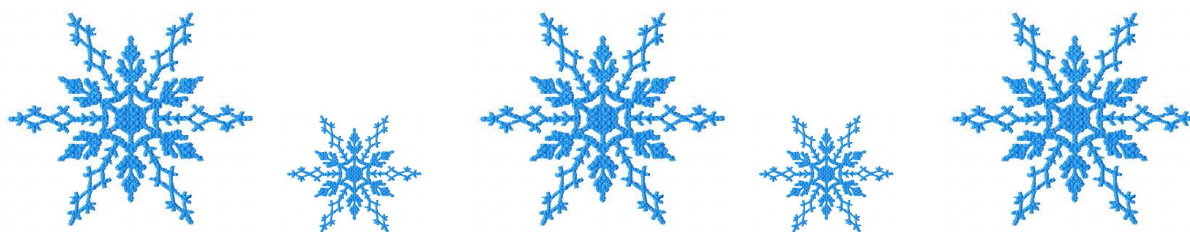
... **ker šola prija**

je prišlo zgolj po naključju.

Ker je gospod ravnatelj napisal toliko lepih besed že sam, sva se odločili, da se pridruživa njegovim željam in vam želiva le še prijetno branje letošnje prve številke.

Lilijana in Katja

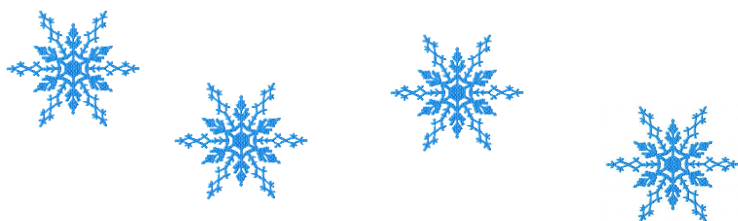

Dragi bralci našega glasila,

konec leta je vsak pri sebi dopustil mislim, da so zaplavale v pretekle dni. Kadar se skušam vživeti v svoja otroška leta in si priklicati lastne občutke pred prazniki, me razmišljanje ponese v vse tiste čudovite trenutke, ki sem jih preživel skupaj s sošolci, prijatelji. Kljub temu da je bilo to obdobje, ko smo šolo obiskovali še ob sobotah in še ni bilo barvne televizije, interneta, facebooka in marsikatero dobrote, so to moji najlepši spomini. Imeli smo dolge popoldneve na snegu, zmrznjene prste, rdeče nosove in ušesa ter obilico volje, da smo vsi zdržali pri postavljanju snežakov, bunkerjev in sankanju do onemoglosti. Kljub temu da smo vedeli, kako hudo bo, ko bomo svoje premražene roke namakali v vodo z namenom, da jih pregrejemo, smo že naslednji trenutek želeli nazaj na sneg. Samo skodelica vročega čaja ali bele kave, kos kruha in dovoljenje staršev je bilo potrebno in že smo bili zunaj med prijatelji. Bili so to časi, ko smo se s prijatelji družili v igri, raznih norčijah in se preprosto imeli radi. Smeh je bil nalezljiv in se je svetil v očeh.

Vem, da je danes nemogoče živeti in doživljati otroštvo, kot smo ga nekoč, vendar bi si želel, da se več družite, manj posedate za računalnikom in manj pišete elektronska sporočila preko družabnih omrežij. Težko si predstavljam, da je smeh nalezljiv preko sporočila »ha, ha, ha, ha«. Včasih so rekli, da papir prenese vse. Danes velja, da internetna omrežja prenesejo vse. Žal, vse lepo in grdo na teh omrežjih ostane zapisano za vse večne čase. Mi smo hitro pozabili zamere in skozi igro krepili naša prijateljstva. Zato ne pišite celemu vesoljnemu svetu na koga vse ste jezni, in pri tem opremljeni z vsemi žaljivkami. Tako se ne gradi prijateljstva in lepih spominov. Gradijo se majhni otoki osamljenosti brez prijateljev.

Zatorej, družite se, igrajte, doživljajte skupne trenutke jeze, žalosti, smeha in veselja. Vse to vam želim v letu, ki je že tu, in še vsa naslednja leta vašega druženja.

Vaš ravnatelj, Zdravko Jamnikar

Zgodilo se je ...

SPREJEM PRVOŠOLCEV

V četrtek, 7. novembra 2013, je bil za naše prvošolce prav poseben dan, saj so bili sprejeti v šolsko skupnost.

Na slavnostno prireditev so prvošolci prišli v majčkah z znakom šole in s svojim imenom. Najprej so slavlence z nastopom počastili drugo- in četrtošolci, zaplesala je šolska plesna skupina in pevski zbor je odpel nekaj pesmi. Kot vsako leto, je tudi to leto malčke palčke čakala zaobljuba. Obljubiti so morali, da bodo dobri prijatelji, spoštljivi učenci in da bodo upoštevali načela eko šole. Pred koncem sprejema je imel govor gospod ravnatelj. Nazadnje pa smo jim podelili še diplome in izkaznice.

Ob zaključku prireditve nas je razveseljeval še Teater za vse z gledališko predstavo Al' me boš kej rada 'mela, ki nas je popeljala v svet slovenskih pesmi.

Darja Podjavoršek

ŠMARTINČKOVANJE

V sklopu Martinovih dni smo na naši šoli izvedli tudi Šmartinčkovanje. V petek, 8. 11. 2013, so učenci podaljšanega bivanja od 13.30 do 16. ure aktivno preživeli v šolski telovadnici. Učitelji podaljšanega bivanja so jim pripravili športno popoldne z družabnimi igrami, različnimi poligoni in z igranjem ekipnih iger. Na pomoč smo poklicali višješolce, ki so svoje mlajše prijatelje nadzorovali, varovali, spodbujali in se z njimi družili. Tako spodbujamo tudi medgeneracijsko druženje.

Helena Pečoler Oder

EXPERIA

Novembra smo se s skupino učencev krožka UPI (ustvarjalnost, podjetnost, inovativnost) odpravili v Mercator center na predstavitev poskusov – Experia. Spremljali sta nas učiteljici Majda Borovnik in Nataša Budna Stanta. Skupaj smo si ogledali razstavo, ki je dokazovala fizikalne, matematične ali kemične zakone ter pravila. Ogledali smo si dvanajst poskusov – tibetanska pojoča skleda, airzooka – zračni tok, Arhimedov vijak, ogledalo »vidim tebe in vidim sebe«, hidravlična črpalka, ferrofluid, etruščanski obok, Einstein – pogled, ki ti sledi, sence – barve, mavrice, kartezijski plavač, vodometa v plastenki in vrtnec v plastenki. Meni sta bila najbolj všeč poskusa z imenom Einstein in Arhimedov vijak. Reliefna podoba Einsteina te gleda, kjer koli stojiš, Arhimedov vijak pa spiralno črpa vodo (v tem primeru žogice) iz nižjega v višji položaj. Tanji pa je bil najbolj všeč preizkus tibetanska pojoča skleda, zato vam ga v spodnjih vrsticah predstavlja.

TIBETANSKA POJOČA SKLEDA

POTEK – Navlaži si roke z vodo iz skleda. Položi dlani na medeninaste ročaje in jih rahlo podrgni, pri tem pa izmenično približuj eno in oddaljuj drugo roko.

Med drgnjenjem ročajev se sliši zvok in drobne kapljice brizgajo na površini vode.

KAJ SPOZNAME S TEM PREIZKUSOM?

Z drgnjenjem povzročamo vibriranje ročajev, zaradi česar nastaneta na vodni površini dva vala (eden ob vsakem ročaju). Ko se vala v sredini skleda srečata, se seštejeta in močno okrepiata. Posledica vibriranja skleda pa je zvok.

Jaka Strel, 8. b in Tanja Koletnik, 9. b

NATEČAJ »HRANA ZA ZDRAVJE IN DELOVNA MESTA«

(Osnovna šola Šmartno pri Slovenj Gradcu zopet doseгла 1. mesto)

Osnovna šola Šmartno pri Slovenj Gradcu si kot eko šola že vrsto let prizadeva, da bi učencem vzgojila pravilen odnos do okolja, do dela in do hrane. Učence izobražujemo v obrezovanju in negi sadnega drevja, na šoli pa že vrsto let potekata krožka Kuhamo-pečemo in Eko krožek. Ko smo pred dvema letoma pridobili še eko vrt, so bili pogoji za praktično delo v okolju še toliko boljši.

Že v lanskem šolskem letu smo se prijaviли na natečaj pod okriljem evropske poslanke Zofije Mazej Kukovič z naslovom »Hrana za zdravje in delovna mesta« v okviru projekta Požen Evropo. Projekt je bil zastavljen tako, da smo na eko vrtu posadili določene predpisane vrste, ki marsikje že izginjajo iz naših vrtov – to so stročnice, jagodičevje, ajdo in česen. V nadaljevanju smo izbrali avtohtone kuharske recepte iz teh rastlin in nato seveda pripravili jedi iz njih.

Ravno zato je bil natečaj dobra priložnost, da združimo delo dveh praktičnih interesnih dejavnosti – Eko krožek in krožek Kuhamo-pečemo. Posejali smo ajdo, česen, nekaj jagodičevja ter fižol in bob. Za pripravo jedi smo izbrali ajdo in česen. Že poznana skupina Pohorskih kohov je pripravila »klobohovo župo« in »ejdove žganke«. Pripravili in predstavili so tudi »krajtlihov in klobohov esih« in »klobohov olej«. Jedi so učenci pripravili in ponudili tudi ob obisku komisije. Vsi recepti so del hišne kulturne dediščine turistične kmetije Lešnik. Ker so ob serviranju učenci jedi predstavili tudi v tipičnem koroškem narečju in ker so bili člani komisije navdušeni nad znanjem učencev »vrtnarjev« na eko vrtu, je bilo to očitno dovolj prepričljivo za to, da so nas povabili k predstavitvi našega dela ob zaključku natečaja Hrana za zdravje in delovna mesta, ki je bil 8. novembra 2013 v Vili Bianci v Velenju. Na razglasitvi sva bili mentorici, ravnatelj naše šole in seveda učenci obeh ekip – vrtnarjev in kuharjev – še posebej veseli, ko smo izvedeli, da je OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu doseгла 1. mesto v kategoriji zavodov in šol ter doseгла tudi najvišje skupno število točk izmed vseh kategorij. Razpis je namreč vključeval tri kategorije: kategorijo zavodov in šol, kategorijo vrtičkarjev in kategorijo kmetij. Ker je bilo v projekt vključenih 155 prijavljenih, smo na ta uspeh še posebej ponosni. Največ točk je doseгла OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu (94,7 točk), nato OŠ Dragotina Ketteja Ilirska Bistrica (84,9 točk) ter šolski center Ptuj, Biotehnična šola (83,8 točk od 100 možnih). Povprečno število točk je bilo 67,6. Po raznovrstnosti posajenih rastlin smo dosegli največ točk, visoko vrednost točk pa nam je prinesla tudi estetika in recepti.

In kdo so bili ti uspešni učenci?

Skupino Pohorskih kohov pod mentorstvom učiteljice Irme Hartman Javornik so sestavljali: Nejka Serušnik, Martin Javornik, Janica Jeromel, Alja Rader in Ana Zdovc. Skupino mladih vrtnarjev pod mentorstvom učiteljice Renate Bašek pa so sestavljali: Domen Strmčnik, Žan Priteržnik, Domen Kobold in Nejc Petrič. Krožek Eko vrt sicer obiskuje skoraj 40 učencev, krožek Kuhamo-pečemo pa preko 50 učencev.

Učenci so bili nagrajeni s praktično nagrado in obiskom Strasbourga. Za naše delovanje pa je to dodatna potrditev, da vzgajava in usmerjava mlade v pravo smer.

V to zgodbo je vpletenih mnogo, zato bi se radi zahvalili kolektivu in delavcem OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu z ravnateljem Zdravkom Jamnikarjem, ki tovrstno dejavnost na šoli podpira in je vedno pripravljen pomagati ter sodelovati, staršem naših učencev, ki otroke spodbujajo, svojima razumevajočima družinama in dobrim sosedom šole, ki razumejo pomen dela mladih na eko vrtu in so ob tem strpni.

Meniva, da je bil cilj natečaja – obuditi ljubezen do zemlje in lokalno pridelane hrane, povečati osveščenost o zdravi prehrani in širiti dobre prakse – v celoti dosežen.

Mentorici učencem v projektu:
Irma Hartman Javornik
Renate Bašek

LUTKOVNA IGRICA ŠKRATEK PREHLADEK

Zadnji dan pouka v letu 2013 smo učencem od 1. do 4. razreda učiteljice pripravile lutkovno igrico z naslovom *Kdo bo koga*. Neubogljivi zajček skače po snegu in lužah brez kape in šala. Čeprav misli, da mu nihče nič ne more, ga ujame škratek Prehladek in zajček obleži prehlajen.

Učenci so se ob igrici sprostili, zabavali in naučili, kako lahko premagamo prehlad ali bolezen.

Helena Pečoler Oder

PLESNE DELAVNICE MED GLAVNIM ODMOROM

Zadnji delovni teden v šolskem letu smo glavne odmore popestrili s plesnimi delavnicami. Med 13. in 20. decembrom se jih je zvrstilo šest.

Pripravila in izvedla sta jih naša učenca – nadarjena plesalca Alen Štaleker in Lovro Jakopec. Čeprav sta oba uspešno odplesala kar nekaj tekmovalnih sezon v paru s plesalkama, sta tokrat pripravila različne koreografije povsem druge plesne zvrsti.

Plesne delavnice so bile prilagojene starosti učencev – za mlajše so bili plesi nekoliko krajši in enostavnejši. Z veseljem so se nam pridružili tudi otroci iz vrtca.

Vsi smo uživali in plesni odmor je bil vedno prekratek.

Za odlično izvedbo se zahvaljujemo Alenu in Lovru, za tehnično pomoč pa Juretu, Dejanu in Jakobu. Hvala tudi učitelju Robertu in hišniku Jaku.

Bojana Tancer

Sejem dobre volje

V mesecu decembru, 18. 1. 2013, smo prvič doživeli sejem, na katerem smo staršem oz. krajanom Šmartna na stojnicah ponudili svoje ročno narejene izdelke. Sejem je s pomočjo razrednikov pripravila učiteljica Nataša Budna Stanta, ki je s pripravami na sejem začela že, ko je organizirala tehniški dan, na katerem smo res uživali, saj je končno prišla na svoj račun tudi naša ročna spretnost. Kaj vse smo izdelali učenci od 6. do 9. razreda skupaj z razredniki? Devetošolci smo izdelovali smrečice, adventne venčke in jelenčke, osmošolci majhna drevesca, svečnike, obeske za ključke, obeske iz recikliranega materiala za božično drevo, darilne vrečke in snežake iz slanega testa. Sedmošolci smo pekli, izdelovali škatlice, v katere smo potem dali piškote, in zabavne lutke ter snežake iz stiroporja, šestošolci smo doma nasadili božično pšenico, v šoli pa izdelovali svečnike, rože, vaze, snežake, darilne škatle, cofke iz volne in nakit.

Sejem smo obogatili s programom, ki ga je pripravila učiteljica Tadeja Germadnik Modrej, vodila pa sta ga devetošolca Aleša Kamenik in Lovro Jakopec. V programu so sodelovali vsi trije pevski zbori pod vodstvom učiteljic Neve Kozelj in Petre Naveršnik Bricman, Alen Planinšec je zaigral na harmoniko, Jani Smolar na ksilofon, Pohorski kohi so nam povedali, kako kuhajo, šestošolke in sedmošolke pa so zaplesale.

Upali smo, da se bodo starši udeležili sejma kljub »dolgi sredi«. Naše upanje se je več kot izpolnilo, saj so starši navdušeno »kupovali« naše izdelke, napolnili so vse kotičke šolske avle. Odločili smo se, da bomo naslednje leto naš sejem še izboljšali, saj je bila avla kar premajhna za vse.

Vse prostovoljne prispevke, ki ste jih obiskovalci podarili (612,94 €), smo dali v Šolski sklad, ki skrbi za to, da se lahko nadstandardnih dejavnosti udeležijo tudi tisti učenci, katerih starši nimajo dovolj denarja. Vemo, da je veliko staršev izgubilo službo, da je v marsikateri družini zaposlen samo eden od staršev ali pa imajo starši zelo nizke dohodke.

Veselimo se naslednjega šolskega leta in Sejma dobre volje.

Petra Škrlovnik

Ker se približuje slovenski kulturni praznik, 8. februar, ko se poklonimo našemu največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu, bi se v naslednjih vrsticah spomnili nanj. Jeseni so se osmošolci sprehodili po Prešernovi poti. Kod vse so hodili in kaj so o Prešernu izvedeli, sta na kratko zapisali osmošolki.

PO PREŠERNOVIH STOPINJAH

Na deževno sredo, 20. 11. 2013, smo se ob sedmi uri zbrali na avtobusni postaji pred šolo, kjer nas je pričakal avtobus. Vkrkali smo se nanj in s tem se je začel naš kulturni dan. Pot je bila dolga, a smo si jo polepšali z glasbo in smehom. Po prihodu v našo prestolnico nas je na Prešernovem trgu pred kipom Prešerna pričakala vodička Mateja. V Ljubljani nam je opisala njegovo življenje in nam pokazala nekaj materialnih virov, ki so povezani s Prešernom.

Ogledali smo si več trgov, cerkva in stavb, v katerih se je Prešernu zgodil kak pripetljaj. Sproti smo izpolnjevali učne liste, čeprav nam je vreme nagajalo. Ko smo Prešerna v Ljubljani dodobra spoznali, smo se odpravili proti Kranju, kjer je France pokopan. Tam smo si ogledali njegov največji kip, zgradbo, v kateri je živel in v njej imel svojo prvo odvetniško pisarno. Ogledali smo si tudi Prešernov spomenik, ki je postavljen v Prešernovem gaju. Na koncu smo se odpravili še v Prešernov rojstni kraj, Vrbo. Ko smo prispeli, smo si ogledali njegovo hišo

in lipo sredi vasi. Vse v hiši je kazalo, da sta bila Prešernova starša bogata kmeta in res je bilo tako. Po ogledu nas je spet čakala dolga pot proti domu. Vrnili smo se okoli pete ure in s tem se je naš kulturni dan zaključil.

FRANCE PREŠEREN

Bil je tretji otrok Šimena in Mine Prešeren. Rodil se je 3. decembra leta 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Že kot majhen otrok je kazal izjemno nadarjenost, zato so ga starši poslali v uk stricu Jožefu, ki je bil duhovnik. Od leta 1810 je obiskoval ljudsko šolo v Ribnici, kjer je bil vpisan v »zlato knjigo«, saj je bil odličen učenec. Kasneje je obiskoval gimnazijo v Ljubljani in jo tudi dokončal, na Dunaju pa se je vpisal na študij prava. Leta 1824 je šolo dokončal in postal odvetnik.

Vrnil se je v Ljubljano in tam delal kot pomočnik odvetnika. V Ljubljani je preživel večino svojega življenja in v tem času napisal veliko svojih pesmi. Tu spozna tudi neuslišano ljubezen svojega življenja, Julijo Primic, ki je bila navdih za njegove pesmi. Spozna tudi Ano Jelovšek, mater svojih treh otrok. Umre mu njegov najboljši prijatelj Matija Čop, ki ga je usmerjal pri pisanju in bil njegov mentor.

Leta 1846 se je skupaj s sestro Katro in prijateljem Andrejem Rudolfom preselil v Kranj. Tu je preživel zadnji dve leti svojega življenja. V Kranju je deloval kot odvetnik do svoje smrti 8. februarja leta 1849. Na ta dan Slovenci praznujemo kulturni praznik.

Prešernovo življenje ni bilo lahko. Doživel je veliko, od smrti prijateljev, ljubezni, razočaranj, do krute bolezni. Misliva, da so mu vsi ti trenutki pripomogli k pisanju odličnih pesmi.

Nina Zdovc in Lara Plevnik, 8. a

Ustvarjalnica mlajših

Veselje

V družini smo veseli, ko se smejimo. Veliko se šalimo in žgečkamo. Radi se imamo. Veseli smo, ko nam Anika poje. Kadar pride Andraž, smo veseli. Rad grem s kolesom k Luku. Veseli smo bili, ko se je rodila Katarina.

David Uršej, 2. a

Mama je vesela, kadar sem priden v šoli. Doma smo veseli, kadar smo vsi zdravi in doma. Veselimo se tudi ob praznikih. Mi smo srečna družina.

Roko Oto Slemenik, 2. a

Skozi gozd

Živel je Tjaš. Star je bil sedem let. Hodil je v šolo. Nekega jutra se je odločil, da gre čez gozd. V gozdu je srečal čarovnico. Začarala ga je v pametnega otroka.

Luka Merzdovnik, 2. a

O deklici, ki se ni marala česati

Nekoč je živela deklica Lili, ki se sploh ni rada česala. V laseh je imela velikokrat voz.

Lilijina družina je imela dvonadstropno hišo. Spodaj sta živela dedek in babica, zgoraj pa Lili, očka, mami in Lilijin mlajši brat. Ko se je Lili česala, je tako cvilila, da je cela vas pritekla pogledat, kaj se dogaja. Pritekla sta tudi babica in dedek, saj sta mislila, da se je Lili udarila. Tudi Lilijina prijateljica Tin in Nina sta pridvela pogledat, kaj se dogaja.

Nekega sobotnega jutra je Lili šla z mami k frizerju. Tam jo je s posebnim glavnikom počesala frizerka in Lili tega sploh ni čutila, zato ji je mamica takoj kupila prav tisti glavnik.

Lana Ošlovnik Špegelj, 2. a

Ena o mucih

Jana je imela doma muco Nastijo, ki se ni marala umivati. Tudi Jana se ni rada umivala, zato so starši mislili, če se bo umila muca, se bo tudi Jana.

A kako bodo muco umili?

Muci so pokazali vodo in muca se je ni bala. Tudi Jana se ni nič več bala vode.

Valentina Popič, 2. a

O fantu, ki se ni hotel česati

Nekoč je živel fant Andraž, ki se ni hotel česati. Andraž je imel svetle kodre, ki so mu segali do ramen. Njemu njegovi lasje niso bili všeč, drugi pa so jih občudovali. Najbolj jezen je bil na svoje lase, ko ga je mama zjutraj česala in ga je strašno bolelo.

Ko je imel dovolj cukanja, si je odrezal nekaj kodrov. Mama ga je morala odpeljati k frizerju in Andraž ni potreboval več glavnika.

Tjaš Velcl, 2. a

Deklica Lili in njen bratec Andrej

Nekoč je v stari hiši na podeželju živela deklica z imenom Lili. Stara je bila osem let. Imela je bratca Andreja, ki je bil star komaj štiri leta. Odločila sta se, da bosta odšla na igrišče. Tam sta delala grad. Potem sta videla košarkaško igrišče, kjer sta se igrala z žogo in metala na koš. Med igro sta šla na kratek odmor. Popila sta sok in pojedla sendvič, nato pa sta se igrala naprej. Zmagala je Lili, saj je bila veliko starejša od Andreja. Andrej je jokal, sestra pa ga je potolažila in mu rekla, da gresta na sprehod do gozda. Ko je Andrej to slišal, se je razveselil, saj je imel zelo rad gozd. Pot je bila za Andreja dolga, zato sta se nekje na sredini ustavila in odpočila ter popila malo soka. Ko sta si odpočila, sta nadaljevala pot. Čez nekaj časa sta prišla do roba gozda. Andrej je hotel še dalje, vendar mu Lili ni dovolila, saj bi se lahko v gozdu izgubila. Andrej je bil žalosten, ker ni smel naprej, a je hitro postal srečen, saj mu je Lili povedala, da gresta domov, kjer jima bo mama po napornem dnevu spekla pico.

Kaja Priteržnik, 2. b

Mladi dinozaver in luknja

Živel je mladi dinozaver. Ime mu je bilo Diko. Igral se je s prijateljem. Ime mu je bilo Špric. Igrala sta se skrivalnice. Špric je moral domov. Diko je žalosten odšel domov, ker se ni mogel več igrati. Na poti domov je padel v luknjo. Mama je Dika potegnila iz luknje. Bil je vesel, da mu je mama pomagala. Od takrat vedno gleda, kje hodi.

Žiga Naglič, 2. b

Moj kanarček

Dobil sem kanarčka. Zelo sem se ga razveselil. Ime sem mu dal Miki. S starši smo mu kupili kletko in posodico za vodo. Je lepe rumene barve in zelo lepo poje. Vsak dan ga nahranim in mu dam svežo vodo.

Želim si, da bi dobil še kakšnega ptička. Tako bi imel moj Miki prijatelja.

Žiga Naglič, 2. b

Princesa Nina

Pred davnimi časi je živela vdova, ki je imela sina. Ta je bil len. Ona sama pa je imela dela čez glavo. Delala je noč in dan. Luka, tako je bilo fantu ime, pa je počival. V bližini njihovega travnika je stal grad. Luka je bil zaljubljen v najmlajšo princeso, a ta ga ni marala. Minilo je leto in princesa se je zaljubila v luka. Drug drugemu sta povedala svoje ime. Tako je luka izvedel, da je princesi ime nina. Ko je ninin oče izvedel za to, je postal tako jezen, da mu je bliskalo iz oči. Princeso je poslal z gradu. Luka je našel palačo. Poročila sta se, dobila sta otroke. Živel so srečno do konca svojih dni.

Lucija Ribnikar, 2. b

Gnezdo

Tinka se je zjutraj zbudila in začudena strmela skozi okno. Gledala je gnezdo. V gnezdu so bila tri jajčka. Ptica je priletela v gnezdo. Tisti hip so se ptički izvalili. Tinka jih je večkrat občudovala. Ptički so rasli in kmalu so poleteli iz gnezda. Tinka se je skupaj z njimi veselila.

Lucija Ribnikar, 2. b

Ribolov

Bili smo na morju. Jaz in ata sva šla lovit ribe. Stala sva na skali in jih lovila z mrežo. Mama je sedela v šotoru in naju gledala. Ulovila sva 20 rib. Mama jih je očistila in spekla. Mama ne je rib, zato sva jih pojedla sama. Bile so dobre.

Timotej Sterkuš, 2. b

Zaspana princeska

Princeska je bila na zabavi. Zelo je bila zaspana. Ko je prišla domov, si je umila zobe. Potem ji je mama prebrala pravljico in smuk, že je zaspala.

Tadej Marzel, 2. b

SREČAL-A SEM PSIČKA

Odšla sem v gozd in srečala psička. Bil je sam in moker. Zavila sem ga v svojo jopico in ga odnesla domov. Umila sem ga s toplo vodo. Posušila sem ga z brisačo. Potem sem mu dala jesti brikete in vodo. Obdržala sem ga doma. Ime sem mu dala Pikec. Očka mu je naredil hišo. Vsak dan sva se igrala na travniku.

Katarina Majcen, 2. b

Nekega dne sem šel na sprehod. Videl sem kužka, ki je bil zelo lačen. Odpeljal sem ga domov. Nahranil sem ga in mu dal pijačo. Kužek je končno dobil družino.

Val Vunderl, 2. b

Na travniku sem srečal psička. Bil je črne barve. Imel je dolgo dlako. Bil je zelo prijazen in zelo žejen. Dal sem mu vodo. Potem je odšel domov.

Filip Kamnik, 2. b

Srečala sem belo psičko. Dala sem ji ime Lajka. Takšno ime je dobila zaradi lepega kožuščka. Mama me je vprašala, kje sem jo dobila. Povedala sem ji, da sem jo našla pri potoku. Vsi smo se spraševali, čigava je. Ker nismo izvedeli, kje je doma, je ostala kar pri nas. Zdaj je moja najljubša žival.

Maja Pleunik, 2. b

Zjutraj sem vstal in pojedel zajtrk. Z bratom Janom sva se šla igrat na vrt. Igrala sva se z žogo in padla nama je na sosedov travnik. Ko sva jo šla iskat, sva videla našega psička, kako teka po travi. Ko naju je zagledal, je prihitel k nama, midva pa sva ga odpeljala domov.

Alen Založnik, 2. b

Dan po božiču, **26. decembra**, praznujemo Slovenci državni praznik **dan samostojnosti in enotnosti**, ki obeležuje izid plebiscita (iz latinščine – sklep ljudstva), na katerem je 88,5 odstotkov vseh volivcev na vprašanje »Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« odgovorilo pritrdilno. S tem se je začela osamosvojitev Slovenije. Od tega je že 23 let in marsikaj se je spremenilo ...

Kako o naši državi ob dnevu samostojnosti in enotnosti razmišljajo tretješolci, si preberite v spodnjih vrsticah.

Slovenija mi pomeni srečo. Všeč mi je, da smo se Slovenci odločili za samostojno državo.

Lara Šaloven, 3. a

Slovenija mi pomeni slavo in ponos. V njej sem srečen, ker je zelo lepa in ima veliko lepih krajev.

Filip Klemenc, 3. a

Slovenija mi pomeni srečo in domovanje.

Sara Jarh, 3. a

Slovenija mi je všeč, ker imam tu svojo mamo, atija in sestrico. Slovenija je lepa država v obliki kokoši.

Džan Halilović, 3. a

Slovenija je lepa država. V njej sem srečen.

Matevž Plantev, 3. a

Slovenija je moja domovina. Je zelo lepa.

Tjaša Mori, 3. a

Slovenija mi pomeni srečo, saj sem tu doma in imam veliko prijateljev.

Pika Vranjek, 3. a

V Sloveniji se počutim varno in veselo, ker je moja domovina. Tukaj imam dobre prijateljice.

Alja Kotnik, 3. a

V Sloveniji se počutim varno, ker je to moj dom in ker mi je všeč.

Karin Kremžar, 3. a

Slovenija mi pomeni ponos, srečo, slavo in pogum. V Sloveniji se počutim varno, ker je Slovenija samostojna država.

Žiga Slemenik, 3. a

V Sloveniji sem srečna in zadovoljna. Imam mamo, atija, sestro in bratca. Slovenija je lepa država in ne bi živela v Jugoslaviji.

Hana Šaloven, 3. a

Slovenija mi pomeni samostojnost in mir. Je zelo lepa, ker je v njej veliko rastlin.

Ožbej Vranjek, 3. a

V Sloveniji se počutim varno in srečno. V Sloveniji so mi všeč pokrajine in živali.

Neli Kac, 3. a

Slovenija mi pomeni slavo, srečo in življenje. Daje mi dom, hrano in vodo.

Gašper Popič, 3. a

V Sloveniji mi je všeč, ker praznujemo praznike. Tu sem srečen, ker imam veliko prijateljev.

Sašo Pungartnik, 3. a

Zelo sem vesela, da lahko živim v Sloveniji. Tukaj se počutim varno, srečno, zadovoljno, kdaj pa tudi žalostno. Žalostno se počutim zato, ker nekateri ljudje smetijo našo lepo državo.

Nastja Šumah, 3. a

Četrtošolci so se zabavali ob pisanju narobe pravljic. Verjamemo, da se boste vi ob branju le-teh zabavali še bolj.

Pri pouku književnosti smo prebrali besedilo avtorja Giannija Rodarija z naslovom *Če dedek ne zna pripovedovati pravljic*. Dedek je pripovedoval pravljico o Rdeči kapici. A ker je želel časopis prebrati v miru, jo je svoji vnukinji pripovedoval narobe, tako da so v pravljici nastopale tudi književne osebe, ki v to pravljico sploh ne sodijo. Učenci 4. b smo se lotili ustvarjanja pravljic, v kateri so nastopile osebe iz dveh pravljic. Nekatero pravljico so znane in skoraj večne, za druge pa morda še niste slišali. Naj vas to ne ustavi pri branju.

Rdeča kapica in Pepelka

Nekoč pred davnimi časi je živela deklica z imenom Pepelka. Zelo se je bala temnih gozdov. Nekega dne ji je mačeha naročila, naj gre v gozd po gobe.

Ko je odšla po gobe, je v gozdu srečala deklico z imenom Rdeča kapica. Pepelka jo je vprašala, ali dobro pozna gozd in če ji lahko pomaga iskati gobe. Rdeča kapica je privolila. Ko sta skupaj taval po gozdu, sta srečali volka. Ustrašili sta se in splezali na drevo. Volk ju je iskal in iskal, dokler ni postal zelo lačen in je od lakote že skoraj poginil. K sreči je prišel mimo lovec in nagnal volka daleč v gozd ter rešil Rdečo kapico in Pepelko z drevesa. Nato sta končno našli gobe, da jih je Pepelka lahko odnesla mačehi.

Volka pa nikoli več niso videli. Pepelka in Rdeča kapica sta postali zelo dobri prijateljici.

Alja Korošec, 4. b

Rdeča kapica in Sneguljčica

Rdeča kapica se je sprehajala po gozdu. Srečala je Sneguljčico. Začeli sta se pogovarjati. Dogovorili sta se, da gresta skupaj k babici Rdeče kapice.

Ko sta prispeli do babice, so se začele pogovarjati in piti čaj. Volk pa je pod oknom poslušal, kaj se pogovarjajo. Ko sta se Rdeča kapica in Sneguljčica poslovili, je volk planil v koč in požrl babico. Rdeča kapica in Sneguljčica sta zbežali k palčkom. Skrili sta se pri njih in jim vse povedali. Palčki so šli preteptat volka. Zlobna kraljica pa je izvedela, kje sta Rdeča kapica in Sneguljčica in je za njiju pripravila strup. Obe je zastrupila. Palčki so ju položili v stekleno krsto in jokali. Prišla sta dva princa. Starejšemu je bila všeč Sneguljčica, mlajšemu pa Rdeča kapica. Poljubila sta ju in obe sta oživele. Rdeča kapica se je spomnila na ubogo babico. Vsi štirje so jo šli reševati. Volka so potisnili v vodnjak, zlobna kraljica pa je postala grda ženica. Sneguljčica je zasedla kraljičino mesto, Rdeča kapica pa prostor svojega očeta.

Patricija Krevh, 4. b

Rdeča kapica in Zlata ptica

Nekoč sta živela dva brata, ki sta imela sestro Rdečo kapico. Brata sta se do Rdeče kapice grdo obnašala, ona pa je bila prijazna in vedno nasmejana.

V gozdu sta dva brata nekega dne srečala volka. Ker sta bila hudobna, ju je volk pojedel. Rdeča kapica se je spoprijateljila z Zlato ptico in ji povedala, da sta brata izginila. Šli sta v gozd in srečali medveda. Povedali sta mu, kaj se je zgodilo. Medved je takoj posumil na volka. Zlata ptica je volka zvabila v kočo, kjer mu je lovec razparal trebuh in rešil brata.

Od takrat naprej se vsi razumejo.

Klemen Pungartnik, 4. b

Rdeča kapica in mala morska deklica

Nekoč je v daljni globini živela mala morska deklica. Bila je zelo lepa, a ni bila srečna, ker ji niso dovolili pokukati v nadvodni svet.

Nekega večera ni mogla premagati svoje radovednosti, zato je odplavala na površje. Morje je bilo zelo razburkano in jo je odvrгло na obalo. Tistega jutra pa se je po obali sprehajala Rdeča kapica. Na obali je videla malo morsko deklico, ki je imela poškodovan ribji rep. Rdeča kapica ji je rekla, da ji bo vsak dan nosila hrano. Potem so minevali dnevi in tedni in mali morski deklici se je rep zacelil.

Z Rdečo kapico sta se poslovili in si obljubili, da se bosta še kdaj videli.

Alja Markuš, 4. b

Rdeča kapica in komar Marko

Nekoč sta živela Rdeča kapica in komar Marko. Živela sta v stari zapuščeni hiši. Nekega dne se je komar Marko odločil, da obišče bolnega dedka. Rdeča kapica pa je med tem doma pekla piškote.

Ko je Marko vstopil v dedkovo hišo, je opazil, da dedku manjka en zob. Vprašal ga je, kaj se je zgodilo z njegovim zobom. Dedek mu je povedal, da je padel v gozdu in ga je izgubil. Marko si je takoj nekaj izmislil. Iz žepa je potegnil žvečilni gumi in z dedkom sta rešila problem. Doma pa je imela problem tudi Rdeča kapica, saj je preveč zapekla piškote.

Ko se je Marko vračal domov, se je spotaknil na korenini in tudi sam izgubil zob. Oba z Rdečo kapico sta bila razočarana, saj Marko ni mogel poskusiti njenih zapečenih piškotov.

Klemen Kovač, 4. b

Rdeča kapica, čudežna bolha Megi in bernardinec Karli

Nekoč sta ob robu Ljubljane v bloku živela čudežna bolha in bernardinec. Čudežni bolhi je bilo ime Megi, bernardincu pa Karli. Najraje sta se po skypu in včasih tudi gmailu pogovarjala s svojo najboljšo prijateljico Rdečo kapico.

Rdeča kapica je živela v Las Vegasu in je bila najbolj premožna meščanka. Njena babica se je preselila na Kitajsko in postala najboljša judoistka na svetu. Nekega dne je Rdeča kapica po skypu naznanila, da prihaja v Ljubljano. Odločila se je, da bo prišla z limuzino, ki ima zaslon na dotik. To limuzino je izbrala zato, ker je njena najboljša, največja, najhitrejša in najlepša. Iz Las Vegasa v Ljubljano se je torej vozila samo dve uri. Megi in Karli sta končno dočkala njen obisk. V svoji limuzini je imela pravo stanovanje, zato je v njej tudi spala, a nekega dne se je zgodilo nekaj strašnega. Voznik limuzine je pozabil pritisniti gumb, ki stisne ročno zavoro. Ob polnoči se je v limuzino zaletel volk, ki je namesto naprej gledal v svoj telefon na dotik. V tistem hipu, ko se je volk zaletel, je limuzina zdrvela na glavno cesto in zjutraj, ko se je Rdeča kapica zbudila, je že bila v Las Vegasu. Ko je izvedela, kaj se je zgodilo, je odpustila voznika limuzine. In ker ni imela voznika, se nikoli več ni vrnila. V Ljubljani pa je voznik stanoval s čudežno bolho Megi in bernardincem Karlijem. Vsi so se tako pogovarjali samo po skypu in gmailu in se nikoli več niso srečali.

Volk, ki se je zaletel v limuzino, pa je od zdaj vedno gledal na cesto in ne v telefon.

Urška Vugrinec, 4. b

Rdeča kapica in Ranta

Nekoč je živela majhna ljubka deklica po imenu Rdeča kapica. Nekega dne ji je mama naročila, naj nese babici potico in pivo. Rdeča kapica se je naslednji dan zgodaj zjutraj odpravila na pot.

Na poti skozi gozd je srečala zločinca Ranto.

Ranta jo je vprašal: "Kam pa kam, Rdeča kapica?"

Rdeča kapica mu je odgovorila: "Grem k svoji bogati babici Metki."

Poslovala se je od Rante in pot jo je vodila naprej. Ranta je premišljeval, da bi oropal njeno babico, ker je tako bogata.

Ko je Ranta prišel do hiše, je videl, da je babičina hiša vsa iz zlata. Potrkal je na vrata.

Babica je vprašala: "Kdo je?"

Ranta ji je odgovoril: "Jaz sem, Rdeča kapica."

Babica je dejala, naj vstopi. Ranta je vstopil in videl, kako babica dviguje 150-kilogramske uteži. Babica je bila videti zelo močno, ampak videla je pa bolj slabo.

Vprašala ga je: "Zakaj imaš te velike vreče?"

"Zato, da ti lahko pobrem več denarja."

Babica je od strahu omedlela. Ranta je hitro šel iskat denar. Potem je prišla Rdeča kapica in potrkala na vrata. Ranta ni slišal trkanja. Rdeči kapici se je zdelo čudno, da se nihče ne oglasi, zato je kar vstopila. Videla je babico, ki je ležala na tleh. Ozrla se je naokoli in opazila, kako je vse razmetano. Takoj je poklicala reševalce in policijo. Ko so prispeli, jim je povedala, da so oropali babičino hišo. Policisti so takoj začeli s preiskavo.

Takrat, ko je Rdeča kapica vstopila v hišo, se je Ranti zazdelo, da je nekdo vstopil. Hitro je pobegnil pri zadnjem vhodu. Ampak policist ga je videl bežati, zato so se z avtom odpeljali za njim. Skoraj bi jim pobegnil, a so ga dohiteli. Odpeljali so ga v zapor.

Babica je ozdravela in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

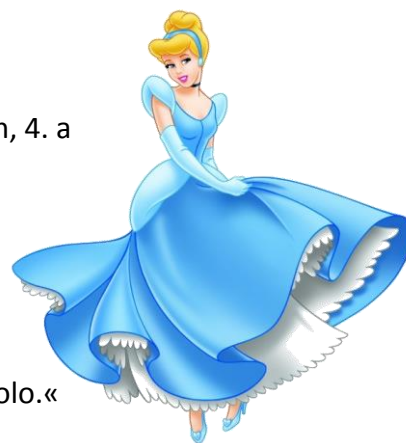
Blaž Ovnič, 4. b

Tudi v 4. a so se lotili ustvarjanja narobe pravljič, le da malo drugače, a še vedno zabavno 😊.

ČE OČE NE ZNA PRIPOVEDOVATI PRAVLJIC

Nekoč je živela prelepa deklica, ki ji je bilo ime Aladina.
Ne, oči. Ime ji je bilo Pepelka.
Ja, saj res, Pepelka. Imela je očeta in mamo, a mama ji je umrla v straniščni školjki.
Uh, ne. Njena mama je umrla zaradi bolezni.
Ja, saj res, tako je bilo. Potem se je poročil z drugo morsko deklico.
Uh, ne. Dobil si je drugo žensko in se je potem poročil z njo.
Ja, prav imaš. Ampak Pepelkina mačeha je bila tako zelo prijazna in tako zelo zabavna ...
Ne, ne. Njena mačeha ni bila prijazna in ni imela rada Pepelke.
Ja, prav imaš. In Pepelka je imela pollisici in polmedveda.
Kje pa. No, oči, ti res ne poveš nikoli prav. Imela je polsestri.
Ja, ja, tako je, tako. In potem je morala kar naprej uživati in vsak dan je lenarila in ...
Stop, oči. Stoj, nimaš prav. Pepelka je kar naprej delala in delala.
Ja, in ko so se hčerke in mačeha odpravili v Moravske Toplice so ...
Čakaj, oči, čakaj. Ti pa res ničesar ne poveš prav. Ti res ne znaš pripovedovati zgodbice.
Daj mi že enkrat ta daljinec in pusti ta svoj teletekst.
No, prav. Jaz grem kar spat. Lahko noč.
Ja, prav, prav. Lahko noč.

Anika Bricman, 4. a

ROŽNATA KAPICA

Nekoč je živela Rožnata kapica.
Ne, rdeča.
Ameriški predsednik ji je rekel: »Nesi babici smokije in koka kolo.«
Ne, mama ji je rekla: »Nesi babici potico.«
Rožnata kapica je šla po pločniku in srečala tigra. Tiger je rekel: »Ali veš, kakšno zastavo ima Nepal?«
Ne, šla je v gozd in srečala volka. Vprašal je: »Kam greš?«
Rožnata kapica je razmišljala in ko je vedela odgovor, je videla, da tigre ni več.
Ne, Rdeča kapica je nabirala rože, medtem pa je volk šel do babičine hiše in poklical druge tigre.
Ne, volk je šel v hišo in požrl babico.
Rožnata kapica je prišla do hiše. Videla je tigre z motornimi žagami.
Ne, Rdeča kapica je videla volka z velikimi usti in on jo je požrl.
Hoteli so podreti babičino hišo.
Ne, mimo je prišel lovec, ki je volku razparal trebuh in ven sta skočili rdeča kapica in babica.
Rožnata kapica je šla po policijo in le-ta je aretirala tigre.
Ne, v volkov trebuh so dali kamenje. Ko se je prebudil, je bil žejen, šel je do potoka, a je zaradi teže padel v potok.

Domen Strmčnik, 4. a

Letos smo učenci 4. in 5. razredov za Cankarjevo tekmovanje prebrali pesmi Andreja Rozmana Roze, ki jih je izdal v pesniški zbirki *Mali rimski cirkus*. Pesmi so zanimive, nenavadne in odbite. Pesem *Vabilo na Gravžev dan* smo spremenili tako, da smo vabili na nekoliko drugačen dan in nekaterim je uspelo skovati zanimive rime. Preberite nekaj naših pesmi.

Vabilo na Smejlni dan

Ob čudovitem dnevu bo ob desetih slavnostna maša,
kdo se lepše obnaša.
Opoldan bo brcanje kamnov v tarčo,
potem bo počitek,
kdo zna pripraviti bolj dober napitek.
Ob treh bo mladostno poskakovanje v blatu,
čemur sledi ob štirih na bližnjem smetišču iskanje
najsvetlejših smeti.
Ob petih bomo ocenjevali ošabne poglede,
ob šestih bo izbor najbolj zanimive besede.
Ob sedmih bo pojedina,
med njo bo tekma v skakanju v daljavo.
Ne zamudite!
Pridite ob čudovitem dnevu v Zeleno dobrovo.

Patricija Krevh, 4. b

Vabilo na Smejlni dan

Ob Smejlnem dnevu bo ob desetih režalna maša,
po njej tekma v smejanju in sploh kdo je največji komik.
Opoldne bo zborovanje najboljših šal, potem bo počitek,
ob dveh bomo videli najbolj nasmejanega človeka na svetu.
Ob treh bo umetno ušeto naredilo paleto
čemur sledi ob štirih na parkirišču pri pokopališču
režalna oziroma smejalna zabava,
ki bo pod stropom zakopana.
Ob petih bomo ocenjevali najbolj butast vic,
ki za zmago dobi deset pic.
Ob šestih bo slovesen izbor,
ki bo prav fejst nor.
Ob sedmih bo smejalnija med njo pa požrtija.
Ne zamudite!
Pridite ob Smejlnem dnevu med nas v Režalno vas.

Urška Vugrinec, 4. b

Vabilo na Lep dan

Ob lepem dnevu bo ob desetih slovesna maša,
po njej bo tekma v lepem obnašanju in sploh kdo se
lepše obnaša.

Opoldne bo kosilo, potem bo počitek,
ob dveh bomo videli, kdo zna pripraviti bolj
slasten napitek.

Ob treh bo malica na dvorišču,
ob štirih bo na igrišču iskanje najlepših stvari,
ob petih bomo ocenili najlepše poglede,
ob šestih bo izbor najlepše besede,
ob sedmih bo večerja,
po njej pa bo tekma v smejanju v daljavo.

Ne zamudite! Pridite ob lepem dnevu.

Žan Priteržnik, 4. a

Vabilo na Smejálni dan

Ob smejalnem dnevu bo ob desetih smejalna vaja,
po njej bo tekma v hihitanju in sploh kdo je največja pojava.
Opoldne bo sosedova Mica povedala dva vica,
vsi se ji bomo smejali in se valjali po travi.
Ne bodi žalosten, znergan,
pridi na smejalni dan.

Simon Šmon, 4. b

Vabilo na Znanstveni dan

Ob Znanstvenem dnevu bo ob desetih atomska maša,
po njej tekma v znanju in sploh kdo se dolgočasneje obnaša.
Opoldne bo pitje žveplene kisline, potem bo počitek.
Ob dveh bomo videli, kdo zna zgraditi najbolj majavo hiško.
Ob treh bo lepotno tekmovanje za najlepšo računalniško miško.
Ob štirih bo umetniško izračunan količnik,
goba deljeno z letalom je nebotičnik.
Od petih do sedmih bo slovesna razglasitev naj
znanstvenikov in pika.
Ne zamudite!
Ob Znanstvenem dnevu vsi prihitite na znanstvene
trike.

Domen Strmčnik, 4. a

Če bi nas spet obiskal Andrej Rozman Roza, kaj bi ga vprašali?

Mi se včasih kar precej zamotimo pri pisanju domačih nalog. Ali se tudi vi kdaj s čim zamotite pri pisanju pesmi?

neznan avtor

Zakaj nas želite prestrašiti s pesmijo Ustrahavanka? Ali imate radi živali, da so velikokrat v pesmih? Zakaj je v pesmih veliko neknjižnih besed?

Zala Lavre, 4. b

Kako ali kaj vas je navdušilo za pisanje pesmi? Koliko časa na dan preživite oz. se ukvarjate s pisanjem pesmi? Ste kdaj pomislili na to, da bi nehali pisati pesmi? Zakaj?

Emilija Vrunč, 5. a

Zakaj ste dali knjigi naslov Mali rimski cirkus? Ali je Walter Parsifal resnična oseba? Ali ste tudi vi v mladosti sodelovali na Cankarjevem tekmovanju?

Adam Kac, 5. a

Kje ste našli toliko rim za pesem Walter Parsifal? Zakaj je dolga TOČNO 25 kitic?

Domen Strmčnik, 4. a

Mislim, da imamo že pripravljen intervju z gospodom Rozmanom. Ko nas bo obiskal naslednjič, mu ta vprašanja vsekakor ne bodo ušla 😊

15. aprila 2009 nas je Andrej Rozman Roza obiskal na naši šoli.

Mogoče se vam bosta naslednja spisa zdela »brezvezna«. A, da bi jih razumeli, morate prebrati pesmi Andreja Rozmana Roze, ki jih je izdal v knjigi Mali rimski cirkus. V spisih so vključene zanimive stvari, ki smo jih spoznali ob prebiranju pesmi iz te knjige.

Nenavaden dan

Včeraj je bil nenavaden dan, saj me je sosed Gravž povabil na obisk k žabcu Žanu in žolni Živi, ki sta žlampala vroče pivo.

Pod njunim brlogom je stanoval hrošček Jan, ki me je povabil na žuželčji žur. Na tem žuru sem spoznal klopa Antona, zajčka Zlatka, pa tudi pasavca. Spoznal sem krokodila in čudaka, ki sta ves čas govorila, kako lepo je bilo leteti. Žur je potekal gladko, dokler se ni mimo pripeljal Miško Razgrajač, ki je dirkal, dokler ga ni ustavil policaj in mu napisal visoko kazen. Ura je tiktakala, kazalec se je nevarno bližal uri, ko me je poklicala mama, naj že enkrat preberem knjigo.

Ko sem prišel z žura domov, sem vzel knjigo v roke, jo začel brati in sam pri sebi mislil: "To je najbolj dolgočasna knjiga na svetu!"

Adam Kac, 5. a

Začelo se je nekega jutra,
ko je hrošček Jan
pospravil drobtin za cel gram.
Potem pride še krokodil brez kril
in Čudak, ki je zelo krepak.

In začel se je nenavaden dan.

Oba sta mu težila,
da ga bosta zbila,
ker hočeta krila.
Hrošček Jan pa gleda
in godrnja,
da hoče samo meda
in da ni on kriv,
da nimata kril.

Krokodil je rekel:
"Sonce sije,
dežek lije,
veter brije,
jutri je nov dan."

In sta šla.

"Spomladi se zbudi,
poleti ponori,
jeseni pa poljana
je vsak dan bolj zaspana,"
si reče Jan
in odleti stran.

"A, tam sta,"
rečeta črn rogač in črn škorpion,
ki borita se za en bonbon.
Hrošček Jan se vmes postavi
in začne pridigati o spravi.
"Komu mar,"
se zadere škorpion.
"Bonbon je dar."

"Danes je čuden, nenavaden dan,"
reče hrošček Jan.
"K sreči bo jutri nov dan."

Emilija Vrunč, 5. a

Intervju

Že dolgo nismo »razgalili« kakšne/-ga delavke/-ca naše šole, zato smo nekatere učence vprašali, o kom si želijo izvedeti še kaj več in kakšna vprašanja bi ji/mu zastavili. Z veliko večino je zmagal učitelj, pri katerem zagotovo ni dobro, če nimaš obutih copat ☺. Ja, prav ste ugotovili, to je naš fizik, računalničar, tehnik, kitarist po duši in srcu ... in še marsikaj, učitelj Robert Sterkuš. Spoznajmo ga.

Od kod prihajate?

Ponavadi prihajam skozi vrata. Tu in tam se zgodi, da pridem kot Dedek Mraz ali Božiček skozi dimnik. Drugače sem rojen v Slovenj Gradcu, otroštvo sem preživel na Ravnah. Sedaj pa z družino (dva mala »čmrla« ali »indijanca« in moja boljša polovica) živim blizu Slovenske Bistrice.

Kaj ste najraje počeli v otroštvu?

Tako kot vsi otroci sem tudi jaz jezil starše z nešteto vprašanji, ki so se začela z vprašalnico zakaj, in nato še z nešteto eksperimenti uničil marsikatero stvar. Tako je torej eksperimentiranje zaznamovalo moje otroštvo.

Kaj počnete med prostim časom? In kaj vas najbolj veseli?

Prostega časa imam zelo malo. Torej, tisto malo, ki mi ga ostane, posvetim družini in seveda glasbi. Od šestega razreda osnovne šole je moj hobi glasba (igranje kitare), katero sem res vadil in me je popeljala v marsikatero državo. Od osmega razreda osnovne šole aktivno igram v raznih bendih, zasedbah ...

Kateri je vaš najljubši šport?

Šah.

Kako dolgo že poučujete na naši šoli?

Na šoli Šmartno sem od leta 2000.

Ali radi opravljate svoj poklic?

Seveda. To je najlepši poklic.

Če bi imeli možnost, ali bi delali še kaj drugega?

Možnosti je nešteto in iskreno povedano je med množico možnih možnosti edino ta, da opravljam to, kar opravljam sedaj ... (uh malo filozofsko)

Mislite, da vas imajo učenci radi?

V življenju se ravnam po pravilu ravnovesja – toliko kot daš, toliko dobiš. Enako je imeti rad – otroci čutijo, so izredno senzibilni.

Kako to ugotovite?

Uh, kako? V poklicu učitelja ima beseda *rad* dvojni pomen, in sicer lahko pomeni, da učenci radi prihajajo na moje ure oziroma radi poslušajo moje razlage, pojasnila. Vsako leto je moj cilj predstaviti naravoslovno znanost, tudi fiziko, učencem tako, da bodo videli in vedeli, da naravoslovje ni bav bav ... In to je tisto, kar šteje.

Nočem, da me imajo učenci radi zato, ker dobijo dobro oceno oziroma obratno. Želim, da spoznajo, da sem jaz tisti, ki nepristransko ocenjujem njihovo znanje, čeprav jih imam vse enako rad.

Ali imate kakšne posebne vzdevke za posamezne učence?

Ja, vzdevki me spremljajo skozi vsa leta in jih je kar nekaj. Nikakor niso mišljeni za to, da bi nekoga prizadel – to posebej povem tudi svojim učencem. V mladosti sem v šoli naredil nemalo neumnosti in poznam verjetno skoraj vse »fore« otrok. Navadno že, ko gre Jurček, Jožek, Mihec, čmrl ali indijanec (vzdevki) proti meni, enostavno vem, kakšno vprašanje bo sledilo – tega si nikoli nisem znal razložiti.

Kako se obnašate, ko vstanete z levo nogo?

Nikoli ne vstanem z levo nogo, ker sem si izbral pravo stran v postelji.

Kaj vas najbolj razjezi?

Laž, objestnost, nespoštovanje.

Kaj pa vas spravi v dobro voljo?

Če ste vi veseli in dobre volje, se to sigurno prenese tudi name.

Vemo, da ste kitarist v bendu, zato nas zanima, katero glasbo poslušate?

Glasbo, v kateri lahko prisluhneš zvokom kitare.

Močno si vas želimo slišati in videti igrati na kitaro. Ali bi nam uresničili to željo in nam na kitaro zaigrali kdaj tudi v šoli?

Obljubim, da boste ...

In še zadnji dve vprašanji. Ali morajo tudi vaši otroci doma imeti obute copate?

Seveda, pa žena tudi.

Kdo pri vas doma kuha kosilo?

To je moja domena.

Hvala učitelju za čas, ki si ga je vzel in odgovoril na naša vprašanja. Želimo mu vse dobro in ga držimo za besedo, da nam bo kdaj tudi kaj zaigral.

Osmošolci

Ustvarjalnica velikih

PISMA POSLANCEM

Komisija za preprečevanje korupcije je v okviru svojih preventivnih aktivnosti v letu 2013/2014 organizirala ustvarjalni natečaj za osnovne šole »Pismo poslancem«.

Cilj natečaja je bil spodbuditi učence, da razmišljajo o družbi in o dogajanju okoli njih, o vrednotah, kot so poštenost, pravičnost, enakopravnost, ter o posledicah, do katerih lahko pride, kadar posameznik ter družba teh vrednot ne gojita in ne razvijata. Učenci so ob pisanju pism razvijali sposobnost razumevanja in reševanja etičnih vprašanj, s katerimi se mladostniki vsakodnevno soočajo.

Natečaj je bil namenjen učencem od 7. do 9. razreda osnovne šole. Na naši šoli so se pisanja pism lotili osmošolci v okviru predmeta Domovinska in državljanska kultura in etika.

Na natečaju je sodelovalo 61 osnovnih šol s 433 pismi. Pri ocenjevanju oziroma izbiri je komisija upoštevala izvirnost, predloge rešitev in pozitivno naravnost pism.

Iz naše šole smo poslali pisma trinajstih učencev, v zborniku pa so objavili pisma, ki so jih napisali naši osmošolci: Ana Strmčnik, Blažka Knap, Hana Kotnik in Jakob Strel.

Na prireditvi ob prazniku samostojnosti je prebrala svoje pismo Nina Zdovc. V Šolariji pa objavljamo pismo osmošolke Lare Plevnik.

Šmartno, 15. 10. 2013

Spoštovane poslanke in poslanci!

Sem Lara Plevnik, učenka 8. razreda OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu. Vesela sem, da imam priložnost, da vam lahko napišem pismo, v katerem bom strnila nekaj svojih misli o svetu, v katerem živim. O moji domovini Sloveniji.

Spomnim se, da sta mi starša že kot majhni deklici pripovedovala, da je nekoč bila Slovenija del velike države Jugoslavije. Ker pa smo si Slovenci želeli samostojno državo, smo jo tudi dobili. Čeprav smo to morali plačati z vojno. Vse to smo naredili za lepši in boljši jutri. Tako smo Slovenci svojo državo, na katero smo bili zelo ponosni, dobili leta 1991. Ljudje so

govorili, da bo Slovenija postala »druga« Švica, s čimer smo si res lahko obetali lepši jutri. Dobili smo državo, katere državljani so bili ponosni, da živijo v njej, državljani so bili zadovoljni s svojim položajem v družbi, vsak dan so hodili vedrih obrazov v tovarne na delo, v šole vzgajat mlade, v urade pomagat ohranjati pravno državo ...

Prva leta po osamosvojitvi je res kazalo, da bo vse tako, kot smo si zastavili oz. želeli. Pred nekaj leti pa je nastopila gospodarska kriza. Vse pogosteje sem slišala starše, sosede in prijatelje razpravljati o krizi in o slabih časih, ki naj bi prišli. Danes pa je to že vsakodnevna tema na televiziji, radiu, v časopisih ... Povsod poslušam informacije o zapiranju tovarn, odpuščanju delavcev, o mladih, ki ne dobijo služb, o družinah, ki nimajo dovolj denarja niti za osnovne potrebe, o družinah, katerih otroci nimajo denarja za lepe obleke, kino, računalnike ...

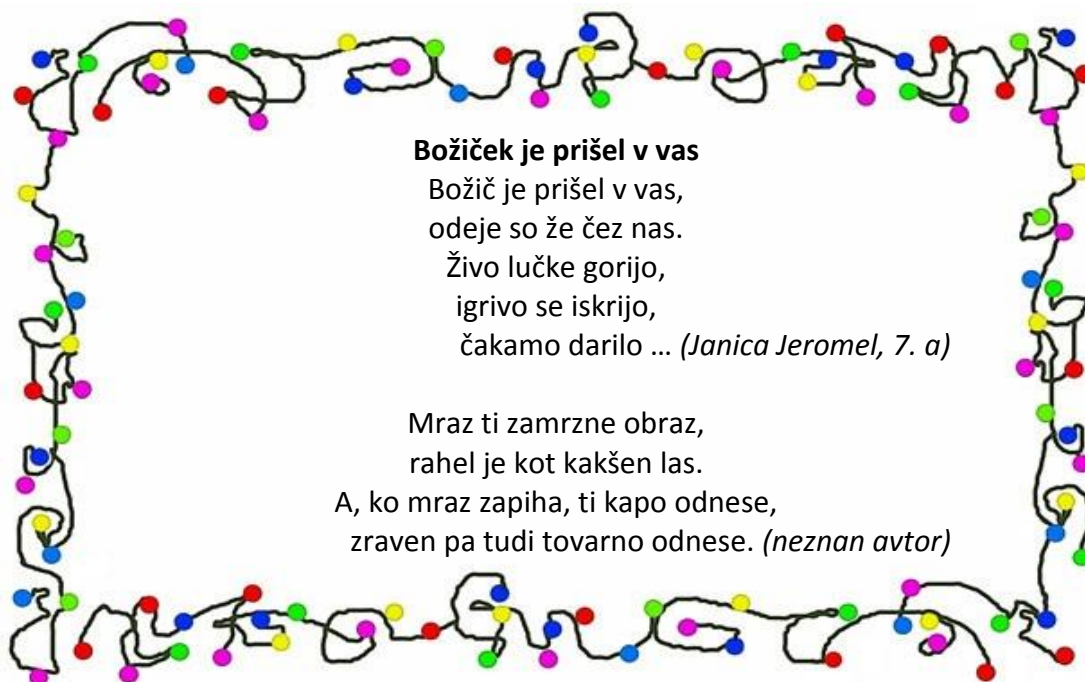
Na drugi strani pa je v Sloveniji veliko bogatih ljudi, ki si lahko privoščijo drage stvari, kot so dragi avtomobili, jahte, vile ... In se sprašujem: »Zakaj?« Zakaj lahko ima nekdo toliko denarja, da si lahko privošči, kar si zaželi, nekdo drug pa nima niti za vsakdanji kruh? Ta svet res ni pravičen! Najbrž drži, da si nekateri ljudje zaslužijo višje plače kot drugi, vendar pa te razlike ne bi smele biti tako velike. Ljudje, ki živijo v izobilju, živijo v drugem svetu, gledajo na ljudi z obrobja le od daleč. Pa ni prav tako. Za to bi morali skrbeti vi, politiki. Vi nam bi morali biti vzor! Vzor, da vrednote, kot so poštenost, iskrenost, delavnost v naši državi še veljajo. Pa žal vse prevečkrat poslušamo o vaših aferah, o vaših intrigah in korupciji! Ni prav, da gledate samo na lastno zadovoljstvo, razmišljati bi morali za dobro nas vseh! Saj bo tako naš jutri, lepši za nas vse, tudi za naše zanamce! Vi bi morali skrbeti za red v državi, sprejemati nove zakone, ki bi omogočali boljše pogoje za poslovanje podjetij, za ustvarjanje novih delovnih mest, za čisto okolje oz. skrbeti za splošno dobro počutje državljanov.

Pozivam Vas v imenu nas vseh mladih, da se že nehate ukvarjati sami s seboj in začnete delati za dobro nas vseh! Da bomo mi mladi zrli v svetlo prihodnost in ne, da nas je že zdaj strah kaj bo, ko bomo končali šolanje, ko ne bomo dobili služb, ko se bodo naši starši komaj preživljali s svojimi dohodki! Naredite nekaj!

Menim, da možnosti so, samo ni prave volje med vami oz. so vaši interesi preveč različni. Zakaj ne vlagate več v turizem Slovenije, zakaj ne vzpodbujate domače proizvodnje hrane? Na policah trgovin lahko vidimo večino izdelkov uvoženih v Slovenijo! Zakaj nam ne bi v šole mogli dobavljati hrane kmetje iz okolice, ampak nam jo morate izbirati Vi, v Ljubljani? Hrana bi bila veliko bolj zdrava, tako da bi bili kmetje in mi zadovoljni! To so majhne ideje, to so majhni koraki, ampak le-ti lahko pripeljejo do velikih uspehov!

V upanju, da boste ukrepali, da se bodo naše želje o svetli prihodnosti uresničile vas lepo pozdravljam.

Lara Plevnik, 8. a

Božiček je prišel v vas

Božič je prišel v vas,
odeje so že čez nas.
Živo lučke gorijo,
igrivo se iskrijo,
čakamo darilo ... (Janica Jeromel, 7. a)

Mraz ti zamrzne obraz,
rahel je kot kakšen las.
A, ko mraz zapiha, ti kapo odnese,
zraven pa tudi tovarno odnese. (neznan avtor)

Glažek nesmrtnosti

Glažek nesmrtnosti v kotu stoji,
in čaka in čaka, da nekdo ga dobi.
Čaka in čaka in potrpežljivo stoji,
dokler mu ne prekipi.

In še preden popolnoma znori,
stara vešča prihiti,
ker nesmrtnosti si želi.
Že se nagne in hoče piti,
ko se glažku zazdi,
da nesmrtnosti si želi,
samo zato, da prizadela bi ljudi,
zato hitro glažek stran zbeži.

Spet drugič pride mimo mož,
ki nobeden mu bil ni kos.
Tudi on nesmrtnosti si želi,
pa mu glažek piti ne pusti,
ker tudi on želi prizadeti vse ljudi.

Na koncu glažek obupan obsedi,
saj pivca ni.

Potem, ko kar naenkrat modrec se ustavi,
ves prestrašen glažek ostrmi.
Modrec se usede in ga ogovori
ter same prijazne besede izgovori.
Vzame s seboj ga v samostan,
kjer postane kelih za oltar.

Nina Zdovc, 8. a

Glažek nesmrtnosti

Želel sem si nesmrtnosti,
k sebi poklical sem osebe tri.
Kot prvi je psiholog prišel,
a ta je čisto druge misli imel.
Govoril je in me miril,
da človek lahko bi normalen bil.
V drugo sem zdravnika obiskal,
ta mi je recept izdal,
oh, glej, tudi ta ni deloval.
Ko čisto sem izgubil upanje,
mi še duhovnik na pot prišel je,
Ta mi je govoril in tolažbo dal,
da dober človek bi ostal.
Naj dobra dela dela človek vsak,
da v nesmrtnosti ostane korenjak.

Anže Kovač, 8. a

Pri pouku slovenščine učence večkrat izzovemo, da na podlagi obravnavanega dela kaj ustvarijo. Vselej je na začetku polno nerganja in tarnanja, a na koncu se izkaže, da je le-to čisto odveč. Še več, nekateri so prav odlični v tem in zato vemo, da je prav, da jih k temu spodbujamo.

POT ŽIVLJENJA

Leta 1999, v mesecu marcu,
prijokala sem jaz na plan.

V majhni vasi Šmartno živim
in svojim staršem včasih sive lase povzročim.
Zdaj še zadnje leto v OŠ hitim,
naslednje pa naprej v življenje drvim.

V prostem času plezam, kjer se le da,
na plezalni steni pa se sprostim
in pozabim na vse skrbi sveta.

Na poti življenja so ovire in zapore,
a če vztrajaš, se vse izide tako, kot si želiš.

Janja Garnbret, 9. b

ŽIVLJENJEPIS V PESMI

Leta 1999, v toplem mesecu juniju,
prijokala na svet sem mala jaz.

Na sončni strani Brd živim
in svojim staršem živce krepim.

Še zadnje leto v osnovno šolo hitim,
naslednje leto proti novim ciljem drvim.

V prostem času se rada na svežem
zraku sprostim, s svojimi bratrance podim
ter jih modrosti življenjske učim.

Cesta življenja vijugasta je,
ker v življenju rožnato ni vse!

Martina Kotnik, 9. b

ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE

Na Silvestrsko noč bilo je lepo,
saj rakete krasile so nebo.
A ta dan naj bo preklet,
saj denar smo izgubili zaradi raket.

Pred dnevi prekletimi se je to godilo
in močno se je isknilo.

Teh spominov ne bom nikoli pozabila,
saj bi jih rada z otroci delila.
Vem, da bo veliko let še tako,
vendar to leto najboljše je bilo.

Blažka G. Pleunik, 9. a

Lepa je zarja,
ki prebudi nov dan.
Lep je zahod,
ki zgine tja daleč stran.

Lep je ritual,
ki enako zgodi se vsak dan.
Vedno je bilo tako in vedno bo,
vse skrbi so le zaman.

Enako z najinim prijateljstvom je,
rada imam vsak dan te.
Tudi, če šla bom daleč kam,
zate bom vedno tam.

Maja Zorman, 9. b

Jezikovni kotiček

Tudi »Angleže v malem« imamo, ki se radi z angleškimi besedami igrajo. Najprej se predstavijo tri učenke, nato devetošolec govori o prijateljstvu in na koncu se mu z opisom božičnih praznikov pridruži še devetošolka.

ALL ABOUT ME

My name is Nina. I am 13 years old. I have long blond hair and green eyes. I am tall and I am not fat, but I am not skinny, either. I am very friendly and hard-working person. But sometimes, on rainy days, I can be lazy.

MY SCHOOL

My school's name is Šmartno pri Slovenj Gradcu. The school was built in a country side in a small town. Its name is Šmartno. It is a very friendly and beautiful school. My favourite subjects are Slovene, English, History and Chemistry. I don't have the worst subject. Isn't that great?

MY HOME

Me and my family live in a house with my grandparents. I have a small room but it is very lovely. I have blue walls with many pictures of singers and movie stars. I have a pink radio, too.

MY FRIENDS

I don't have best friends at school. But at home, that's my mother. I can tell her everything. She is very kind and lovely person. I like her very much.

FAST FACTS

My favourite movie is The Lord of the Rings. I like adventure movies, because I am adventurous. I like to travel and a few days ago I was in Croatia. I like the kind of music, where you can dance. My favourite singers are Beyonce, Jennifer Lopez and group One direction. My favourite sports are football and basketball. And my favorite football player is Lionel Messi.

Nina Zdovc, 8. a

ABOUT ME

I am 13 years old and I have dark blond hair. I am quite tall. Sometimes I am lazy but I like adventures.

MY SCHOOL

I am a student of school Šmartno pri Slovenj Gradcu. There are 15 students in my class. I am quite good at Slovene.

MY HOME

I live in a house in Šmartno pri Slovenj Gradcu. I can't see the river from my bedroom window, but I can see the hills. My room is sometimes untidy, because I share the room with my sister.

MY FRIENDS

My best friend is Danijela. She is clever, confident and friendly.

MY FACTS

*My favourite stars are Katty Perry, Selena Gomez ...
I like handball and volleyball.*

Monika Jarh, 8. b

ABOUT ME

I'm Maja and I live in Šmartno pri Slovenj Gradec. I'm 12 years old and I'm 165 cm tall. I'm easy-going, generous, nice, friendly and sometimes lazy.

MY SCHOOL

I'm a student at Primary school Šmartno pri Slovenj Gradcu. In my class there are 15 classmates. There are 8 girls and 7 boys.

MY HOME

We don't live in a very big house and I even don't have a big room. My room is sometimes untidy, but I'm lucky I share it with my sister Maša, because she cleans all the mess.

MY FRIENDS

I have two best friends, Ana and Monika. Ana is the best friend in the whole world. I can trust her everything! She is clever, friendly, easy-going, hard-working, generous and beautiful. We spend a lot of time together and we have a great time. I would do anything for her! Monika is a lot like Ana. She is tall and has very long gold hair. I love both of them very much.

FAST FACTS

MOVIES: Twilight, High School Musical ...

MUSIC: All kind, but most Demi Lovato. She is my idol. I hope she will come to Slovenia one day. I also listen to Justin Bieber, Selena Gomez, Taylor Swift, One Direction, Union J ...

SPORT: I like volleyball, football and handball. I trained the handball for one year.

Maja Temnikar, 8. b

Friendship

Friendship is one of the most important things in life. Friends are good for your health. They can help you celebrate good times and cheer you up during bad times. I am very grateful and lucky to have friends like that. They are always there for me, no matter what is going on in my life or what I am going through. And true friends are there to agree with you, to disagree with you, and help you through it all. Finding a true friend is hard, but certainly there is someone that understands you. We need to realize that nobody is perfect and that a conflict is a part of a friendship. Being friendly is important, being supportive is important, but I think the most important thing in a friendship is loyalty. Knowing I have good friends is a wonderful feeling, and being a good friend is even a better one.

Timi Laure, 9. b

MY CHRISTMAS HOLIDAYS

Last Christmas holidays I was at home. I always celebrate Christmas with my parents, sister, cousins and my aunt at her house. Before visiting my aunt we give presents to each other. I am always excited when I get presents. At my aunt Ana's house we first have a big dinner and something to drink. Then we give presents to the others. Later, at midnight, we go to the church. I don't like that part.

I love winter. We decorate the house and the Christmas tree, we put the lights on the house and the nature is covered with snow. It's beautiful. Winter is my favourite season of the year.

Janja Pogorelc, 9. a

Akrostih je pesniška figura. Prve črke vsakega verza (vrstice) tvorijo novo besedo ali več besed, ki predstavljajo ime ljubljene osebe ali česa drugega. Naši devetošolci so pri angleščini pisali akrostihe na svoje ime, povezane z njihovimi osebnostmi. Izbrali smo jih nekaj ...

A good boy as I am,
Never fights at school,
Does good things.
Rather than selfish,
Always honest and kind,
Zero punishment for me so far.
Personality of mine,
Equals, kindness and generosity
Couldn't harm any living thing.
Others want my company,
Liar's aren't for me,
Always sensitive and thoughtful,
Really good guy I want to be.

Andraž Pečolar, 9. a

Beware the people who
Lie and steal
And never look you in your eyes,
Zero is their patience.

How long, until somebody sees?
Open minded our head should be.
Vengeance is never a solution!
Now it's time to be heard,
Ignorance is our death,
Kindness and love is our life.

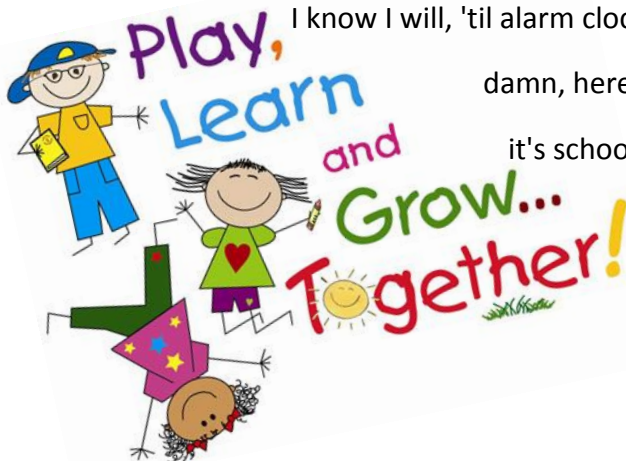
Blaž Hovnik, 9. b

Amarazing, I have a generous family.
Nobody is selfish,
Just my brother sometimes doesn't share things,
Absolutely I'm not mad.
Believe me, I am always honest.
»Oh, my god« I say when my brother scares me.
Sometimes I scare him too, but he often punches me.
»No more« says my father.
I don't want another family,
Kindness, that is my family.

Anja Bošnik, 9. b

Laura is my name.
 My mother decided this way,
 so it's not my blame.
 As you can see I'm writing a poem,
 but it has to be read with a really nice tone!
 Usually people have lots of friends,
 but we have to ask ourselves
 who actually our true friend is.
 Relatively speaking I'm very kind, honest and with clear mind,
 so, don't stand behind,
 hang with me!
 And I can assure you, with friends life is better.
 Can you describe your personality to me?
 Whether you are loyal, confident or selfish and unkind ...
 I don't mind.
 As long as you're nice to me,
 I'll be nice to you, you'll see!
 So, it's kind of late and I'm running out of ideas.
 Good night, wishing you good dreams and sleep tight.

I know I will, 'til alarm clock wakes me up at 7 am,
 damn, here we go ...
 it's school again.

Laura Čas, 9. a

Nasvet

Ker je zimski čas in ker v zimskih mesecih ljudje pogosteje zbolevajo kot sicer, saj se pojavljajo prehladi, gripe, okužbe dihal in druge bolezni, smo se odločili, da dopolnimo glasilo še s kakšnim nasvetom. Torej, kako se izogniti prehladu in kako krepiti imunski sistem, da nas ne položi prehitro v posteljo?

Odrasli imajo prehlad dva- do štirikrat na leto, otroci šest- do osemkrat. Najpogosteje se virusi in prehladi širijo v zaprtih prostorih, kjer je veliko ljudi, torej tudi med šolarji. Virusi se prenašajo z rokami. Prvi znaki prehlada so suh in dražeč kašelj, kihanje, izcedek iz nosu, boleče grlo, vročine pa navadno ni. Prehlad pogosto traja od 1–2 tedna. Če dobimo prehlad, je najbolje, da ostanemo doma, počivamo ter pijemo veliko tekočine, saj tako ne raznašamo virusov okoli.

KAKO SE IZOGNITI PREHLADU?

Prehlad lahko preprečimo tako, da si umivamo roke. Najbolje je, da si jih umijemo večkrat na dan z milom. Pomaga tudi, da se čim manj dotikamo ust, nosu in oči, saj so to mesta, kjer v naše telo vstopajo virusi. Prehlad lahko preprečimo tako, da zaužijemo čim več sadja in zelenjave ter da popijemo čim več tekočine. Najbolje je, da pijemo veliko čajev ali sadnih sokov. Zelo pomembno je tudi, da poskrbimo za osebno higieno.

KAKO KREPITI IMUNSKI SISTEM?

Imunski sistem najbolje krepimo tako, da uživamo čim bolj zdravo in raznovrstno prehrano, predvsem veliko sadja in zelenjave. Pomembno je tudi, da si vzamemo dovolj počitka in da dovolj telovadimo. Za ohranjanje zdravega imunskega sistema so pomembni predvsem vitamini A, B, C in E. Veliko vitamina C vsebujejo citrusi, npr. limone, pomaranče, grenivke ... Imunski sistem krepi tudi humor in smeh, saj se pri smehu poveča število imunskih celic v telesu.

Torej, bodite veseli in veliko se smejte, saj smeha ni nikoli preveč ☺ ☺ ☺ ☺!!!!

Hana Kotnik, 8. b

Razvedrilo

UGANKE

Kaj leti po zraku in je zelo tiho?

(jlu^{te}m)

Ko ga vržeš v zrak je belo, ko pade na tla je rumeno. Kaj je to?

(ec^{ja}j)

Katere rastline lahko spozna tudi slepec?

(evir^{pok})

Katera dekla ima železni jeziček?

(acⁱⁿthet)

Kdo ima štiri prste in palec, pa na nobenem prstu nohta?

(ac^{iv}akor)

Kaj bi slepec silno rad imel, ti pa ne?

(oko one omas)

Katere bolezni še ni imel nobeden na deželi?

(eks^{rom})

Kam se ti lahko usedeš, jaz pa ne?

(an^{el}ok a^{jom} an)

Valentin Sedar, 2. b

Mehka je žival v hlevu,

Bela kepica na nebu.

(ac^{vo})

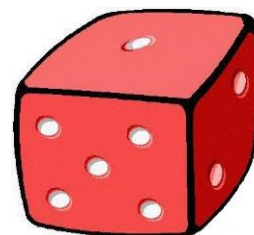
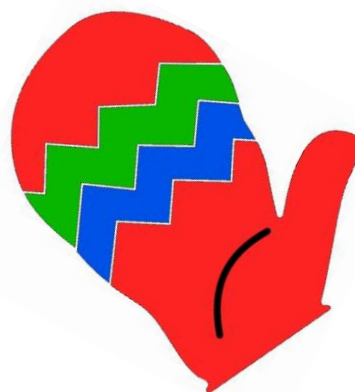
Lucija Ribnikar, 2. b

Rahlo jo zakotalim in počakam, kaj pokaže.

Jaz bi vedno vseh šest pik, a na koncu ona ukaže.

(ak^{cok})

Katarina Majcen, 2. b

MALO LOGIKE

Navodila za reševanje

Najenostavnejše rešite naloge tako, da najprej preberete vse trditve. Nato pa izpolnujete posamezne trditve v tabelo. Ko prvič izpolnete vse trditve, se lahko še enkrat vrnete na začetek, saj lahko s ponovnim branjem dodatno zapolnite tabelo. Če neka stvar za osebo drži, potem naredite kljukico, v nasprotnem primeru pa križec.

Kjer iščete dva podatka za osebo, je tabela nekoliko drugačne oblike. Tudi tukaj ponavadi ne izpolnete vseh prostorčkov samo z vstavljanjem trditev, ampak je potrebno nekoliko več logičnega znanja. Do rešitev največkrat pridete le tako, da med seboj primerjate stolpce in vrstice ter iz njih razberete podatke.

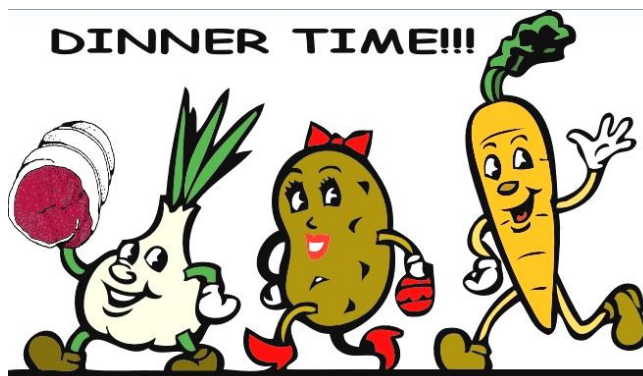
Z nekaj vaje bo šlo!

1. logična naloga

Novoletna večerja

Tatjana je pripravila novoletno večerjo. Povabila je svojo družino (Hana, Danijel, Jakob, Marjeta, Nace, Agata, Tomaž in Nika). To so njen oče, sestra, mama, stric, babica, teta, dedek in brat. Ugotovi, v kakšnem sorodu so te osebe s Tatjano.

1. Hana je Tatjanina teta.
2. Marjeta ni Tatjanina sestra.
3. Nace je Agatin brat.
4. Jakob je Tatjanin oče.
5. Nika ni Tatjanina babica.
6. Nika je Agatina mama.
7. Danijel je Nikin brat.
8. Nace nima otrok.
9. Agata ni Tatjanina mama.

	Hana	Danijel	Jakob	Marjeta	Nace	Agata	Tomaž	Nika
oče								
sestra								
mama								
stric								
babica								
teta								
dedek								
brat								

2. logična naloga

Maškarada

Hana, Matej, Jaka, Alja in Urh so se za maskare oblekli v različne kostume: gusarja, balerino, kavboja, klovna in viteza. Ob koncu dneva so prešteli, koliko sladkarij je vsak zbral. Na listu so bile zapisane naslednje številke: 46, 55, 67, 73 in 78. Ugotovi, koliko sladkarij je katera maska zbrala in kdo se je skrival za katero masko.

1. Matej in Jaka sta skupaj zbrala 145 sladkarij.
2. Fantje so bili oblečeni v kavboja, gusarja in viteza.
3. Najmanj sladkarij je zbral vitez.
4. Kavboj je ubral 67 sladkarij.
5. Jaka ni bil gusar.
6. Hana ni bila klovnesa.
7. Klovnesa je zbrala 55 sladkarij.
8. Matej in Urh sta skupaj zbrala 124 sladkarij.
9. Balerina je zbrala 73 sladkarij.
10. Urh ni bil kavboj.

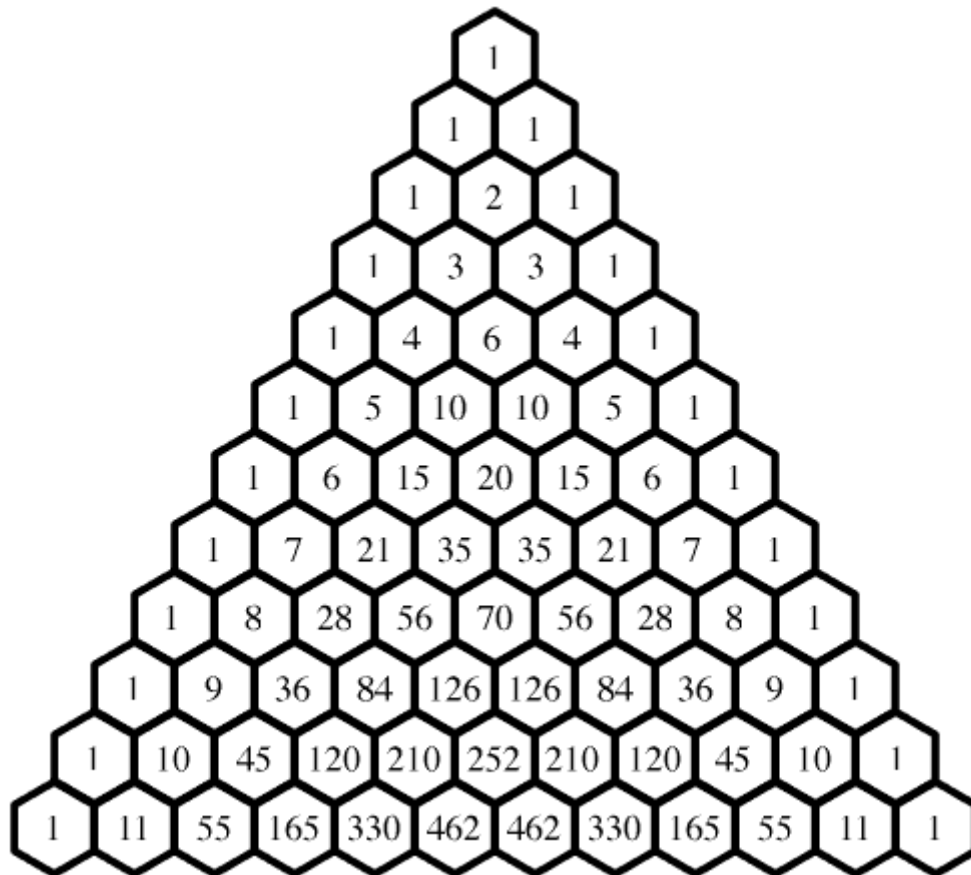
	Hana	Matej	Jaka	Alja	Urh	46	55	67	73	78
gusar										
balerina										
kavboj										
klovn										
vitez										
46										
55										
67										
73										
78										

RAZISKOVANJE PASCALOVEGA TRIKOTNIKA

V letošnjem šolskem letu smo v 8. razredu pri uri dodatnega pouka raziskovali in odkrivali zanimivosti Pascalovega trikotnika.

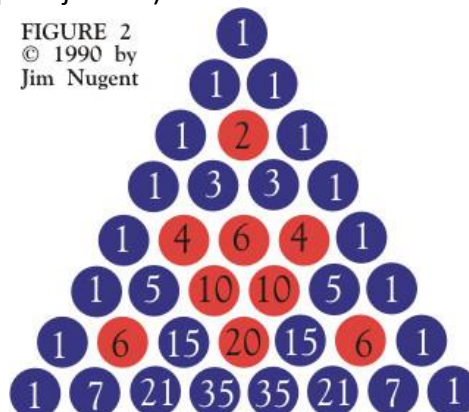
Ne, to ni običajni trikotnik. To je Pascalov trikotnik, ki je poimenovan po Pascalu, znanem francoskem matematiku.

V Pascalovem trikotniku se skrivajo številni vzorci.

Naj vam razkrijemo enega.

Če pobarvamo vsa soda (parna) števila z eno barvo in vsa liha (neparna) z drugo barvo, dobimo nov trikotnik (glej spodnjo sliko).

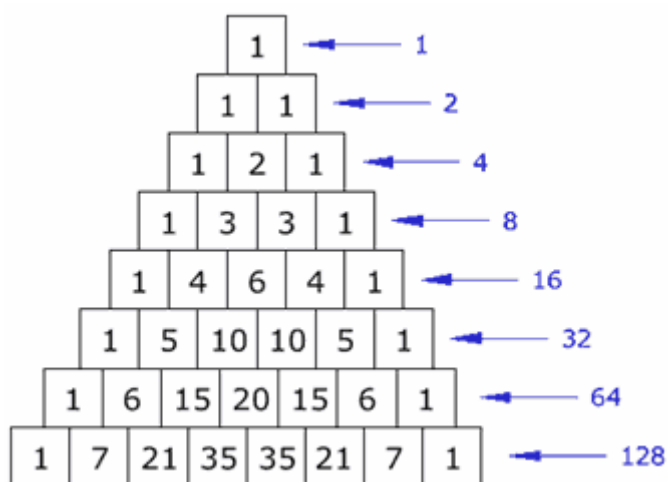
Še nekaj vam razkrijemo.

V Pascalovem trikotniku se skrivajo potence števila 2.

Ponovimo:

$2^0 = 1$	$2^1 = 2$	$2^2 = 4$	$2^3 = 8$	$2^4 = 16$	$2^5 = 32$	$2^6 = 64$	$2^7 = 128$
-----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------	------------	-------------

Namig: seštejte števila v posameznih vrsticah.

Sedaj ste na vrsti vi, bralci našega šolskega časopisa. Poiščite kakšno zanimivost v Pascalovem trikotniku in mi jo pridite šepnit na uho 😊.

Zapisala:
Majda Borovnik, učiteljica matematike

REŠITEV 1. logične naloge

Hana – teta	Danijel – stric	Jakob – oče	Marjeta – babica
Nace – dedek	Agata – sestra	Tomaž – brat	Nika – mama

REŠITEV 2. logične naloge

Hana – balerina – 73
Matej – gusar – 78
Jaka – kavboj – 67
Alja – klovn – 55
Urh – vitez – 46

